

SBÍRKA MEZINÁRODNÍCH SMLUV

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 57

Rozeslána dne 8. prosince 2000

Cena Kč 24,20

O B S A H:

136. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Litevskou republikou o sociálním zabezpečení
 137. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Programu vzdělávacích, vědeckých a kulturních výměn mezi vládou České republiky a vládou Peruánské republiky na léta 2001 – 2003
 138. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Ujednání mezi Ministerstvem zemědělství České republiky a Ministerstvem zemědělství, živočišné výroby a rozvoje venkova Spojených států mexických v oblasti fytosanitární
 139. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o vzájemné pomoci při katastrofách nebo velkých haváriích
-

136

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 27. května 1999 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Litevskou republikou o sociálním zabezpečení.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Smlouvu ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny ve Vilniusu dne 14. července 2000.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 40 odst. 2 dne 1. srpna 2000.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

136

SMLOUVA

mezi Českou republikou a Litevskou republikou
o sociálním zabezpečení

Česká republika a Litevská republika (dále jen „smluvní státy“), vedeny přáním upravit vzájemné vztahy v oblasti sociálního zabezpečení, se dohodly takto:

ČÁST I

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

(1) Pro účely této smlouvy výraz:

1. „právní předpisy“

znamená zákony, nařízení a jiné obecně závazné právní předpisy týkající se odvětví sociálního zabezpečení uvedených v článku 2;

2. „příslušný úřad“

znamená ministerstvo nebo jiný odpovídající orgán, do jehož kompetence náleží oblast sociálního zabezpečení upravovaná touto smlouvou;

3. „nositel“

znamená instituci, které přísluší provádění právních předpisů v rozsahu uvedeném v článku 2;

4. „příslušný nositel“

znamená instituci, k jejíž tíži jsou poskytovány dávky;

5. „trvalý pobyt“

znamená obvyklé bydliště;

6. „osoba“

znamená jakoukoli fyzickou osobu bez ohledu na státní občanství, včetně uprchlíků ve smyslu Úmluvy o právním postavení uprchlíků z 28. července 1951 a osob bez státní příslušnosti ve smyslu Úmluvy o právním postavení osob bez státní příslušnosti z 28. září 1954, která uplatňuje, má nebo by při pobytu na území smluvního státu měla podle této smlouvy nárok na dávky;

7. „výdělečně činná osoba“

znamená osobu zaměstnanou, samostatně výdělečně činnou nebo osobu, která je za takovou považována podle právních předpisů smluvního státu;

8. „rodinný příslušník“

znamená osobu takto určenou podle právních předpisů smluvního státu, k jehož tíži mají být poskytnuty dávky;

9. „doby pojištění“

znamená příspěvkové doby, doby zaměstnání, doby výkonu výdělečné nebo jiné činnosti a další doby postavené jim naroveň, které jsou za takové považovány podle právních předpisů smluvního státu, podle nichž byly získány, a které podle těchto předpisů jsou určující pro vznik, zachování či obnovení nároku na dávky a jejich výši;

10. „dávka a důchod“

znamená všechny peněžité dávky nebo důchody, včetně všech jejich částí, a všechna zvýšení, přídatky, vyrovnávací částky a příplatky, jakož i jednorázové platby a úhrady;

11. „rodinné přídavky“

znamená pravidelně se opakující peněžité dávky přiznávané zpravidla podle počtu dětí, jejich stáří nebo příjmu rodiny s dětmi;

12. „pohřebné“

znamená jednorázovou peněžitou dávku poskytovanou při úmrtí;

13. „dávky v nezaměstnanosti“

znamená peněžité dávky poskytované za účelem hmotného zabezpečení, které se v souladu s právními předpisy každého ze smluvních států poskytují nezaměstnaným nebo uchazečům o zaměstnání.

(2) Ostatní výrazy v této smlouvě mají význam, který jim v každém smluvním státě náleží podle jeho právních předpisů.

Článek 2

(1) Tato smlouva se vztahuje na právní předpisy upravující:

1. dávky v nemoci a mateřství,
2. dávky při invaliditě,
3. dávky ve stáří,
4. dávky pozůstalých (důchody vdovské, vdovecké a sirotčí),
5. dávky při pracovních úrazech a nemocech z povolání,
6. pohřebné,
7. dávky v nezaměstnanosti,
8. rodinné přídavky.

(2) Právními předpisy ve smyslu odstavce 1 jsou zejména:

1. v České republice právní předpisy o

- 1.1 nemocenském pojištění,
- 1.2 důchodovém pojištění a o zvýšení důchodu pro bezmocnost,
- 1.3 státní sociální podpoře,
- 1.4 pracovních vztazích, pokud jde o úpravu odpovědnosti za škodu při pracovních úrazech a nemocech z povolání,
- 1.5 zaměstnanosti, pokud jde o úpravu poskytování dávek v nezaměstnanosti;

2. v Litevské republice právní předpisy o

- 2.1 dávkách v nemoci a mateřství,
- 2.2 zabezpečení důchody ze státního sociálního pojištění,
- 2.3 dávkách a vyrovnání při pracovních úrazech a nemocech z povolání,
- 2.4 podpoře nezaměstnaných, pokud jde o úpravu poskytování dávek v nezaměstnanosti,
- 2.5 rodinných přídavcích.

(3) Tato smlouva se vztahuje také na právní předpisy měnící nebo nahrazující ty uvedené v předchozím odstavci. Nevztahuje se však na právní předpisy zavádějící nové odvětví sociálního zabezpečení, nebude-li mezi příslušnými úřady dohodnuto jinak. Smlouva se nevztahuje na soustavy platné pro oběti válek a jejich následků.

Článek 3

Tato smlouva se vztahuje na:

- a) osoby, které podléhají nebo podléhaly právním předpisům jednoho nebo obou smluvních států,
- b) na jiné osoby, pokud odvozují svá práva od osob uvedených pod písmenem a).

Článek 4

Nestanoví-li tato smlouva dále jinak, budou občané smluvních států a jejich rodinní příslušníci postaveni při používání právních předpisů každého z nich naroveň jeho vlastním státním občanům.

Článek 5

(1) Nestanoví-li tato smlouva jinak, nesmí být nárok na dávky – vyjma dávek uvedených v článku 2 odstavci 1 pod body 6 až 8 – zamítnut a tyto dávky kráceny, měněny, zastaveny nebo odňaty jen z důvodu, že oprávněná osoba má pobyt nebo vykonává výdělečnou činnost na území druhého smluvního státu.

(2) Nestanoví-li tato smlouva jinak, dávky vyplácené podle této smlouvy prvním smluvním státem na území druhého smluvního státu budou vypláceny též na území třetího státu za stejných podmínek a ve stejné výši jako občanům prvního státu, kteří mají pobyt v tomto třetím státě.

ČÁST II

POUŽÍVÁNÍ PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Článek 6

Pokud článek 7 nestanoví něco jiného a ve smyslu článku 8 nebylo dohodnuto jinak, vztahují se na výdělečně činné osoby právní předpisy smluvního státu, na jehož území je výdělečná činnost vykonávána.

Článek 7

(1) Je-li zaměstnanec vyslán zaměstnavatelem se sídlem na území jednoho smluvního státu na území druhého smluvního státu, vztahují se na něj až do konce 24. kalendářního měsíce po tomto vyslání právní předpisy prvního smluvního státu tak, jako by byl ještě zaměstnán na jeho území.

(2) Je-li zaměstnanec letecké, železniční, silniční nebo říční dopravní společnosti zajišťující mezinárodní dopravu na území obou smluvních států vyslán zaměstnavatelem se sídlem na území jednoho smluvního státu z jeho území na území druhého smluvního státu, vztahují se na něj i nadále právní předpisy prvního smluvního státu tak, jako by byl ještě zaměstnán na jeho území.

(3) Za zaměstnance vyslaného na území druhého smluvního státu ve smyslu předchozích odstavců 1 a 2 se nepovažuje zaměstnanec, který má na území druhého smluvního státu trvalý pobyt; to neplatí, má-li zaměstnanec uvedeno v pracovní smlouvě místo výkonu práce na území prvního smluvního státu.

(4) Státní úředníci a osoby za takové považované vyslaní z jednoho smluvního státu na území druhého smluvního státu podléhají právním předpisům prvního smluvního státu.

(5) Posádka námořní lodi, jakož i jiné osoby zaměstnané na námořní lodi nikoliv jen přechodně podléhají právním předpisům smluvního státu, pod jehož vlajkou loď pluje.

Článek 8

Na společnou žádost zaměstnance a jeho zaměstnavatele nebo osoby samostatně výdělečně činné mohou příslušné úřady obou smluvních států po dohodě stanovit výjimky z článků 6 a 7.

ČÁST III

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ PRO JEDNOTLIVÁ ODVĚTVÍ SOCIÁLNÍHO ZABEZPEČENÍ A DÁVKY

KAPITOLA PRVNÍ NEMOC A MATEŘSTVÍ

Článek 9

Je-li pro vznik, trvání či obnovení nároku na dávku podle právních předpisů některého ze smluvních států potřebná určitá doba pojištění, přihlédne nositel v nezbytném rozsahu i k dobám obdobného nepřekrývajícího se pojištění získaného podle právních předpisů druhého smluvního státu.

KAPITOLA DRUHÁ

DŮCHODY INVALIDNÍ, STAROBNÍ, POZŮSTALÝCH, VDOVSKÉ, VDOVECKÉ A SIROTČÍ

Oddíl 1 – společná ustanovení

Článek 10

Závisí-li podle právních předpisů jednoho smluvního státu vznik, zachování nebo obnovení nároku na dávku na existenci nebo získání určitých dob pojištění, musí příslušný nositel tohoto smluvního státu, je-li to nezbytné, přihlídnout i k existenci nebo dobám odpovídajícího pojištění získaným podle právních předpisů druhého smluvního státu tak, jako by se jednalo o pojištění podle jeho právních předpisů.

Článek 11

Jsou-li podle právních předpisů jednoho smluvního státu splněny podmínky nároku na dávku i bez přihlídnutí k dobám pojištění získaným podle právních předpisů druhého smluvního státu, stanoví příslušný nositel prvního smluvního státu dávku výlučně na základě dob pojištění získaných podle jeho právních předpisů.

Článek 12

Pokud nárok na dávku podle právních předpisů jednoho smluvního státu může vzniknout pouze s přihlídnutím k dobám pojištění získaným podle právních předpisů druhého smluvního státu, berou se tyto doby v úvahu pouze v nezbytném rozsahu, přičemž:

1. Dávka, jejíž výše závisí na délce pojištění, se stanoví výhradně v rozsahu odpovídajícím dobám pojištění získaným výlučně podle právních předpisů prvního smluvního státu.

2. Dávky nebo části dávek, jejichž výše není závislá na délce pojištění, se stanoví v poměru dob získaných výlučně podle právních předpisů prvního smluvního státu ke 30 letům, nejvýše však do plné dávky; to neplatí pro dávky nebo části dávek poskytovaných k zajištění minimálního příjmu.

3. Doby přičítané k dobám pojištění po vzniku invalidity pro stanovení dávek podmíněných dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a dávek pozůstalých se hodnotí v poměru dob pojištění získaných výlučně podle právních předpisů prvního smluvního státu ke dvěma třetinám dob, které uplynuly mezi 16. rokem věku dotyčné osoby a vznikem invalidity či úmrtím, nejvýše však do plného dopočtu.

Článek 13

(1) Nedosahuje-li doba pojištění získaná podle právních předpisů jednoho smluvního státu dvanácti měsíců a nevznikne-li na jejím základě nárok na dávku, nositel tohoto smluvního státu dávku nepřizná. Tyto doby započte nositel druhého smluvního státu, jako by se jednalo o doby pojištění získané podle jeho právních předpisů.

(2) Nedosahuje-li doba pojištění získaná podle právních předpisů ani jednoho ze smluvních států dvanácti měsíců a nárok proto nevznikne v žádném z nich, započte všechny tyto doby nositel toho smluvního státu, podle jehož právních předpisů by součtem těchto dob byla potřebná doba pojištění splněna. Pokud by takto byla splněna podmínka nároku na dávku v obou smluvních státech, započte všechny doby jen nositel toho smluvního státu, podle jehož právních předpisů byla získána doba delší.

(3) Jestliže podle právních předpisů jednoho smluvního státu závisí výše dávek na počtu rodinných příslušníků, přihlídně příslušný nositel tohoto smluvního státu také k rodinným příslušníkům s trvalým pobytem na území druhého smluvního státu.

Článek 14

(1) Ustanovení právních předpisů jednoho smluvního státu o krácení, pozastavení či zrušení dávek v případech jejich souběhu s jinými dávkami či příjmem nebo z důvodu výkonu výdělečné činnosti se uplatňují též ve vztahu k příjemcům dávek získaných podle právních předpisů druhého smluvního státu nebo osobám majícím příjem či vykonávajícím výdělečnou činnost na území druhého smluvního státu.

(2) Pravidlo o krácení, pozastavení či zrušení dávek podle odstavce 1 neplatí pro souběh dávek stejného druhu při invaliditě, ve stáří, pozůstalým a při pracovních úrazech a nemocech z povolání poskytovaných nositeli obou smluvních států.

(3) Pokud by pro souběh dávek různého druhu mělo být současně uplatněno krácení dávek podle právních

předpisů obou smluvních států, provede se pouze v rozsahu poloviny krácení prováděného podle právních předpisů každého ze smluvních států.

(4) Ustanovení právních předpisů smluvního státu o omezení nároku na dávky při jejich souběhu podle odstavce 1 se nepoužijí v případech, pokud existuje v těchto předpisech výhodnější úprava pro souběh dávek ze státu, s nímž nebyla sjednána smluvní úprava.

Oddíl 2 – zvláštní ustanovení

Používání právních předpisů České republiky

Článek 15

(1) Podmínkou vzniku nároku na plný invalidní důchod osobám, které pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav vzniklý před dosažením osmnácti let věku nebyly účastné pojištění, je trvalý pobyt na území České republiky.

(2) Při stanovení vyměřovacího základu pro výpočet důchodu se doby pojištění získané podle právních předpisů Litevské republiky vylučují.

Používání právních předpisů Litevské republiky

Článek 16

Při stanovení výše důchodu se vypočítává koeficient pojišťovacích příjmů osob jen z dob pojištění, které byly získány podle právních předpisů Litevské republiky.

KAPITOLA TŘETÍ

PRACOVNÍ ÚRAZY A NEMOCI Z POVOLÁNÍ

Článek 17

Pro poskytování dávek v případě pracovních úrazů a nemocí z povolání platí analogicky ustanovení této smlouvy o důchodech, jakož i následující články této kapitoly.

Článek 18

Dávky v případě pracovního úrazu a nemoci z povolání poskytuje nositel toho smluvního státu, jehož právním předpisům podléhala osoba v době pracovního úrazu nebo v době, kdy naposledy vykonávala činnost mající za následek vznik nemoci z povolání. Nositel druhého smluvního státu poskytuje jen takové dávky, jež by byl povinen poskytovat podle právních předpisů tohoto smluvního státu a této smlouvy v případě úrazů a nemocí z obecných příčin.

Článek 19

Stanoví-li právní předpisy jednoho smluvního státu, že se dávky pro nemoc z povolání poskytují, jen když činnost, která nemoc může způsobit, byla vykonávána po určité minimální dobu, pak příslušný nositel tohoto smluvního státu přihlíží – pokud je to nezbytné – k dobám vykonávání takové činnosti, během kterých pro ni platily právní předpisy druhého smluvního státu.

Článek 20

Osobě, která pobírala nebo pobírá dávky pro nemoc z povolání k tíži příslušného nositele jednoho smluvního státu a poté, co vykonává činnost, která také podle právních předpisů druhého smluvního státu může způsobit nemoc z povolání, uplatňuje nárok na dávky z důvodu zhoršení nemoci u nositele druhého smluvního státu,

- a) dávky poskytuje nadále nositel prvního smluvního státu podle jeho právních předpisů bez přihlédnutí ke zhoršení nemoci, a
- b) nositel druhého smluvního státu poskytne dávku ve výši rozdílu mezi dávkou náležející po zhoršení nemoci a dávkou, kterou by byl povinen poskytovat podle právních předpisů druhého smluvního státu před zhoršením nemoci.

KAPITOLA ČTVRTÁ POHŘEBNÉ

Článek 21

Nárok na pohřebné a na jeho výplatu se stanoví výlučně podle právních předpisů každého smluvního státu.

Článek 22

Jestliže podle právních předpisů jednoho smluvního státu závisí získání, zachování nebo obnovení nároku na pohřebné na splnění určité doby pojištění, příslušný nositel tohoto smluvního státu, je-li to nezbytné, přihlédne i k době pojištění získané podle právních předpisů druhého smluvního státu.

Článek 23

Vznikne-li nárok na pohřebné podle právních předpisů obou smluvních států, je příslušným k poskytnutí pohřebného nositel toho smluvního státu, na jehož území měl zemřelý trvalý pobyt.

KAPITOLA PÁTÁ NEZAMĚSTNANOST

Článek 24

(1) Jestliže podle právních předpisů jednoho smluvního státu závisí získání, zachování nebo obnovení nároku na dávky v nezaměstnanosti na splnění určité doby pojištění, příslušný nositel tohoto smluvního státu, je-li to nezbytné, přihlédne i k době pojištění získané podle právních předpisů druhého smluvního státu.

(2) Podmínkou vzniku nároku na dávku vůči nositeli smluvního státu, jehož právním předpisům nezaměstnaný naposledy podléhal, je, že v posledních 12 měsících před uplatněním nároku na dávku se na něj nejméně po dobu 26 týdnů vztahovaly právní předpisy o dávkách v nezaměstnanosti tohoto smluvního státu.

(3) Podmínka minimální doby 26 týdnů stanovená v předchozím odstavci neplatí pro ty nezaměstnané osoby, jejichž zaměstnání dohodnuté na delší než uvedenou dobu skončilo bez jejich zavinění dříve nebo mají trvalý pobyt na území smluvního státu, podle jehož právních předpisů uplatňují nárok na dávku.

Článek 25

(1) Získá-li nárok na dávky v nezaměstnanosti podle právních předpisů jednoho smluvního státu osoba s trvalým pobytem na území druhého smluvního státu, pak bude tyto dávky vyplácet příslušný nositel prvního smluvního státu podle jeho právních předpisů za předpokladu, že oprávněná osoba v souladu s předpisy o pobytu cizinců zůstane na území tohoto státu, bude k dispozici jeho nositeli v místě posledního zaměstnání a bude splňovat další podmínky pro pobírání dávek stanovené pro občany s trvalým pobytem v tomto státě.

(2) Jestliže se osoba uvedená v odstavci 1 vrátí nebo přestěhuje na území druhého smluvního státu a bude splňovat další podmínky pro pobírání dávek stanovené podle jeho právních předpisů, bude tyto dávky poskytovat ke své tíži nositel tohoto druhého smluvního státu.

(3) Pro stanovení výše dávky podle odstavce 2 bere nositel státu, v němž má oprávněná osoba trvalý pobyt, v úvahu pouze výdělků z naposledy vykonávané činnosti této osoby na území tohoto státu a – pokud by takových nebylo nebo nedosahovaly úrovně minimální mzdy – dávka se vyměří z minimální mzdy stanovené právními předpisy tohoto státu.

Článek 26

(1) Jestliže podle právních předpisů jednoho smluvního státu závisí výše dávek na počtu rodinných příslušníků, přihlédne příslušný nositel tohoto smluvního státu také k rodinným příslušníkům s trvalým pobytem na území druhého smluvního státu.

(2) Do té doby, dokud osoba má nárok na dávku podle článku 25 odstavce 1, nevznikne jí nárok na dávku dle právních předpisů smluvní strany, na jejímž území má trvalý pobyt.

(3) Doba vyplácení dávek v nezaměstnanosti nositelem jednoho smluvního státu se sníží o dobu, po kterou

osoba pobírala tyto dávky od nositele druhého smluvního státu v průběhu posledních dvanácti měsíců před uplatněním nároku na dávky vůči nositeli prvního smluvního státu.

KAPITOLA ŠESTÁ RODINNÉ PŘÍDAVKY

Článek 27

Nárok na rodinné přídatky a na jejich výplatu se stanoví výlučně podle právních předpisů každého smluvního státu.

Článek 28

Jestliže podle právních předpisů jednoho smluvního státu závisí získání, zachování nebo obnovení nároku na rodinné přídatky na splnění určité doby pojištění, příslušný nositel tohoto smluvního státu, je-li to nezbytné, přihlédne i k době pojištění získané podle právních předpisů druhého smluvního státu.

Článek 29

Jsou-li splněny podmínky pro poskytnutí rodinných přídatků v obou smluvních státech, poskytnou se rodinné přídatky na základě právních předpisů smluvního státu, na jehož území má oprávněná osoba trvalý pobyt.

ČÁST IV RŮZNÁ USTANOVENÍ

Článek 30

(1) Příslušné úřady smluvních států upraví postupy a přijmou opatření k provádění této smlouvy.

(2) Příslušné úřady zejména:

- a) sjednají pro používání této smlouvy prováděcí ujednání;
- b) informují se vzájemně o změnách právních předpisů jejich států;
- c) označí styčná místa k ulehčení styku mezi nositeli obou smluvních států.

Článek 31

(1) Nositelé a úřady smluvních států si poskytují navzájem pomoc při provádění této smlouvy a budou jednat tak, jako by se jednalo o použití jejich vlastních právních předpisů. Tato pomoc je bezplatná.

(2) Nositelé si vzájemně uznávají doklady vydávané příslušnými orgány druhého smluvního státu; o posouzení zdravotního stavu nebo stupně invalidity však rozhoduje výlučně nositel smluvního státu, který je příslušný k poskytování dávek. Přitom může přihlédnout ke zprávám a lékařským posudkům zaslaným nositelem druhého smluvního státu.

(3) Lékařská vyšetření, jejichž provedení je požadováno právními předpisy jednoho smluvního státu a týkají se osoby zdržující se na území druhého smluvního státu, budou na žádost příslušného nositele zajištěna nositelem v místě pobytu takové osoby na území druhého státu, a to bez vzájemné úhrady nákladů.

Článek 32

(1) Osvobození nebo snížení správních poplatků stanovená právními předpisy jednoho smluvního státu pro listiny a jiné doklady, které se podle těchto právních předpisů předkládají, platí také pro odpovídající listiny a jiné doklady, které se předkládají podle právních předpisů druhého smluvního státu při provádění této smlouvy.

(2) Příslušné úřady nebo nositelé obou smluvních států upustí u listin a jiných dokladů předkládaných při provádění této smlouvy od jejich ověřování diplomatickými nebo konzulárními úřady.

Článek 33

(1) Nositelé a úřady jednoho smluvního státu nesmějí odmítnout podání nebo jiné písemnosti z důvodu, že jsou sepsány v úředním jazyce druhého smluvního státu.

(2) Při provádění této smlouvy se mohou nositelé a úřady navzájem a se zúčastněnými osobami nebo jejich zástupci stýkat přímo nebo jednat prostřednictvím styčných míst.

Článek 34

(1) Žádosti, prohlášení a opravné prostředky, které mají být podány podle právních předpisů jednoho smluvního státu v určité lhůtě správnímu orgánu, soudu nebo nositeli, platí za podané ve lhůtě, jestliže během stejné lhůty byly podány u příslušného orgánu, soudu nebo nositele druhého smluvního státu.

(2) Žádost o dávku podaná podle právních předpisů jednoho smluvního státu se považuje za žádost o odpovídající dávku podle právních předpisů druhého smluvního státu. To však neplatí, pokud žadatel výslovně požaduje, aby přiznání dávky ve stáří podle právních předpisů jednoho smluvního státu bylo odloženo.

Článek 35

Platby do druhého smluvního státu vyplývající z provádění této smlouvy se uskutečňují ve volně směnitelných měnách.

Článek 36

Rozdílnosti ve výkladu a spory vzniklé při provádění této smlouvy, které nebudou moci vyřešit příslušné úřady smluvních států, budou předmětem jednání smluvních států.

ČÁST V

USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

Článek 37

(1) Tato smlouva nezakládá žádné nároky na dávky za dobu před jejím vstupem v platnost.

(2) Tato smlouva se vztahuje také na pojistné případy, které nastaly před jejím vstupem v platnost, s výjimkou případů zakládajících nárok na jednorázová plnění.

(3) Pro stanovení nároků na dávky podle této smlouvy se přihlédne také k dobám pojištění, které byly získány před vstupem této smlouvy v platnost.

Článek 38

(1) Dřívější rozhodnutí vydaná v oblastech upravovaných touto smlouvou neodporují používání této smlouvy.

(2) Nároky osob, jejichž důchody byly vyměřeny před vstupem v platnost této smlouvy, budou na žádost znovu vyměřeny.

Článek 39

Pro nároky, které byly uplatněny na základě dřívějších pojistných případů podle článku 37 odstavce 2 a článku 38 odstavce 2, počínají lhůty k jejich uplatnění, jakož i promlčecí lhůty podle právních předpisů smluvních států plynout nejdříve od doby vstupu této smlouvy v platnost.

Článek 40

(1) Tato smlouva podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou vyměněny co nejdříve ve Vilniusu.

(2) Tato smlouva vstoupí v platnost prvního dne měsíce následujícího po dni výměny ratifikačních listin.

(3) Tuto smlouvu lze změnit nebo doplnit na základě dohody smluvních států. Takové změny nebo doplnění vstoupí v platnost dnem, kdy si smluvní státy vymění písemné oznámení o splnění podmínek stanovených právními předpisy pro jejich vstup v platnost.

Článek 41

(1) Tato smlouva se uzavírá na dobu neurčitou. Každý ze smluvních států však může smlouvu písemně vypovědět. Platnost smlouvy skončí v takovém případě uplynutím 6 měsíců ode dne doručení oznámení o vypovědi druhému smluvnímu státu.

(2) Bude-li tato smlouva vypovězena, zůstávají nároky získané podle jejích ustanovení zachovány.

Dáno v Praze dne 27. května 1999 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a litevském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Českou republiku:
PhDr. Vladimír Špidla v. r.

1. místopředseda vlády
a ministr práce a sociálních věcí

Za Litevskou republiku:
Algimantas Rimkunas v. r.

náměstek
ministra zahraničních věcí

137

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 11. října 2000 byl v Limě podepsán Program vzdělávacích, vědeckých a kulturních výměn mezi vládou České republiky a vládou Peruánské republiky na léta 2001 – 2003.

Program vstoupil v platnost na základě svého článku XXXIV dnem podpisu.

České znění Programu se vyhláší současně.

PROGRAM

**vzdělávacích, vědeckých a kulturních výměn
mezi vládou České republiky a vládou Peruánské republiky
na léta 2001 – 2003**

Vláda České republiky a vláda Peruánské republiky (dále jen „smluvní strany“), vedeny přáním rozvíjet a prohloubit současné přátelské vztahy mezi oběma státy a podnítit vzájemné porozumění mezi národem českým a peruánským, a v souladu s Kulturní dohodou mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Peruánské republiky, podepsanou dne 14. října 1974 v Limě, se dohodly takto:

Kulturní dědictví

Článek I

1. Smluvní strany v souladu s Dohodou UNESCO, podepsanou v Paříži dne 14. listopadu 1974, a v souladu se svými platnými právními řády budou spolupracovat za účelem podpory a usnadnění navrácení předmětů kulturního dědictví a zajištění jejich uchování.

2. Smluvní strany budou podporovat přímé vztahy a spolupráci mezi svými orgány státní správy, jakož i spolupráci na mezinárodním poli při ochraně, uchování, restaurování a navrácení předmětů kulturního dědictví zejména v těchto oblastech:

- a) kontrola nelegálního dovozu předmětů kulturního dědictví do státu druhé smluvní strany,
- b) výměna právních předpisů z oblasti ochrany, uchování, restaurování a navrácení předmětů kulturního dědictví včetně prováděcích předpisů,
- c) provádění společných vědeckých výzkumů spojených s uchováním, ochranou a restaurováním předmětů kulturního dědictví,
- d) vytváření a aktualizování národních registrů kulturních památek s využitím moderních metod a technologií,
- e) odborné vzdělávání specialistů a výměna odborníků,
- f) výměna informací o problémech týkajících se nezákonného obchodu s kulturními památkami.

Kultura

Článek II

Smluvní strany budou rozvíjet kontakty v oblasti kultury a umění a budou podporovat přímou spolupráci mezi tvůrci, profesními sdruženími, kulturními a uměleckými organizacemi a institucemi států smluvních stran. Budou podporovat uvádění literárních, hudebních a dramatických děl i výtvarné tvorby autorů států druhé smluvní strany dle uměleckých plánů pořadatelů.

Článek III

1. V oblasti divadla, hudby a tance budou smluvní strany podporovat vzájemné kontakty souborů a pozorovatelů na festivalech a soutěžích organizovaných ve státě druhé smluvní strany.

2. Smluvní strany budou podporovat účast jednotlivců i souborů na významných hudebních, divadelních

a folklorních událostech pořádaných ve státě druhé smluvní strany dle dramaturgických plánů pořadatelů, jakož i přímou spoluprací souborů, uměleckých organizací a institucí.

Článek IV

Smluvní strany budou podporovat rozvoj spolupráce v oblasti výtvarného umění a usilovat o uvádění tvorby umělců státu druhé smluvní strany. Za tímto účelem budou podporovat přímou spolupráci mezi galeriemi, muzei, případně jinými institucemi a organizacemi, které působí v oblasti výtvarného umění.

Článek V

Smluvní strany budou podporovat přímou spolupráci mezi autorskými svazy a kulturními institucemi v souladu s kompetencemi, jež jim na území státu smluvní strany přísluší.

Článek VI

Smluvní strany budou podporovat přímou spolupráci mezi muzejními pracovišti a institucemi zabývajícími se ochranou a evidencí kulturních památek a s tím spojenými aktivitami, jakými jsou zejména konference, sympozia, výstavy, dílny, semináře aj.

Článek VII

Smluvní strany budou podporovat spolupráci institucí působících v oblasti památkové péče. Budou spolupracovat a předávat si zkušenosti v oblasti problematiky financování a ochrany památek a památkově chráněných území. V rámci mezinárodních organizací budou podporovat spolupráci mezi institucemi pro ochranu a restaurování uměleckých památek.

Vlastnictví autorských práv

Článek VIII

Smluvní strany budou spolupracovat na plnění závazků na území států smluvních stran vyplývajících z Bernské úmluvy o ochraně literárních a uměleckých děl, podepsané v Bernu dne 8. září 1886, revidované v Paříži dne 24. července 1971, Úmluvy o ochraně výkonných umělců, výrobců zvukových záznamů a rozhlasových a televizních organizací, podepsané v Římě dne 26. října 1961, a Úmluvy o ochraně výrobců proti nedovolenému rozmnožování jejich zvukových záznamů, podepsané v Ženevě dne 29. října 1971.

Spolupráce

Článek IX

Smluvní strany budou podporovat spolupráci v oblasti neprofesionálních uměleckých aktivit a v oblasti tradiční lidové kultury, zejména účast neprofesionálních souborů na mezinárodních akcích na pozvání organizátorů a v souladu s podmínkami těchto akcí a dále pořádání výstav a festivalů neprofesionálních uměleckých aktivit a tradiční lidové kultury.

Článek X

Smluvní strany budou podporovat spolupráci v oblasti dětských estetických aktivit, účast folklorních souborů a výtvarných artefaktů na mezinárodních akcích, jakož i přímou spolupráci institucí působících v této oblasti a v oblasti výchovy uměním a k umění.

Článek XI

Smluvní strany budou podporovat účast na mezinárodních filmových festivalech, přehlídkách a filmových kulturních akcích organizovaných ve státech smluvních stran a spolupráci mezi profesními institucemi a asociacemi v oblasti kinematografie.

Článek XII

Smluvní strany budou podporovat spolupráci v oblasti hromadných sdělovacích prostředků dohodnutou mezi příslušnými organizacemi států smluvních stran.

Článek XIII

Smluvní strany budou podporovat výměnu zkušeností při tvorbě nových právních předpisů v oblasti médií a audiovize.

Článek XIV

Smluvní strany budou podporovat aktivity směřující ke vzájemné znalosti národních literatur a přímou spolupráci knihoven a vydavatelských institucí. Dále budou spolupracovat v oblasti marketingu krásné a odborné literatury na svých vydavatelských trzích.

Vzdělávání

Článek XV

Smluvní strany budou napomáhat rozvoji kontaktů mezi kulturními a vzdělávacími organizacemi České republiky a Peru. Rovněž budou podporovat rozvoj vzájemných kontaktů i prostřednictvím návštěv svých vládních delegací s cílem přispět ke spolupráci obou národů a šíření historie a současnosti svých států.

Článek XVI

Smluvní strany si budou vyměňovat odborníky a techniky v oblasti vzdělávání z ministerstev školství svých států a pedagogické dokumenty k vzájemnému informování o procesech modernizace vzdělávací soustavy.

Článek XVII

Bude vytvořena komise složená ze zástupců příslušných orgánů české a peruánské smluvní strany, která posoudí doklady o vzdělání a doklady o vědeckých hodnotech a titulech vydávané na území států smluvních stran. Na základě doporučení komise smluvní strany prozkoumají možnosti sjednání dohody, na jejímž základě by mohly být pro akademické účely tyto doklady vzájemně uznávány.

Článek XVIII

Pro usnadnění spolupráce mezi vzdělávacími institucemi smluvní strany určí příslušné úřady, které budou na požádání zajišťovat výměnu informativního materiálu a publikací o školském systému a o vysokých školách.

Článek XIX

Smluvní strany budou podněcovat sjednávání dohod, které budou podporovat výměnu zkušeností umožňující lepší vzájemné poznávání. V tomto smyslu budou podporovat kontakty vysokoškolských vzdělávacích institucí, které mohou uzavírat přímé dohody zaměřené na výměny učitelů a odborníků k přednáškám, kursům a seminářům.

Absolventi

Článek XX

Smluvní strany si v rámci svých možností nabídnou oficiální cestou stipendia k postgraduálnímu a specializačnímu studiu na univerzitách a vysokých školách na zásadách reciprocity.

Věda

Článek XXI

Smluvní strany budou podporovat spolupráci v oblasti vědy. V tomto smyslu budou napomáhat navazování a rozvoji kontaktů mezi příslušnými orgány svých států, jakož i výměnám odborníků a/nebo výzkumných pracovníků k studijním, výzkumným a konzultačním pobytům a k účasti na vědeckých setkáních mezinárodního charakteru, která se budou konat ve státech smluvních stran.

Článek XXII

1. Smluvní strany budou napomáhat rozvoji vědeckotechnické spolupráce, která bude uskutečňována prostřednictvím:

- a) společných výzkumných projektů,
- b) výměny vědeckých a výzkumných pracovníků za účelem předávání vědeckých a technických znalostí a zkušeností, provádění přednáškové činnosti a seznamování se s výsledky vědy a techniky,
- c) jiných forem spolupráce, na nichž se smluvní strany dohodnou diplomatickou cestou.

2. Provádění vědeckotechnické spolupráce bude na české straně zajišťovat Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a na peruánské straně Národní rada vědy a techniky (CONCYTEC).

Mládež

Článek XXIII

Smluvní strany budou podporovat rozvoj styků mezi mládežnickými organizacemi za účelem výměny informací, zkušeností, určení oblastí spolupráce a možností výměn mládeže.

Sport

Článek XXIV

Smluvní strany budou napomáhat spolupráci v oblasti tělovýchovy a sportu; za tím účelem podpoří sjednání Dohody o spolupráci mezi Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky a Peruánským institutem sportu.

Článek XXV

Smluvní strany budou podporovat spolupráci a výměnu sportovců, sportovních delegací, trenérů a odborníků stejně jako účast na dvoustranných soutěžích, výměnu informací o struktuře sportu a publikací o sportu. Konkrétní aktivity jsou v kompetenci sportovních organizací států smluvních stran.

Odborníci

Článek XXVI

Smluvní strany si budou vyměňovat odborníky z oblastí uvedených v ustanoveních tohoto Programu o vzdělávání, vědě, mládeži a sportu. Celková doba pobytů nepřesáhne deset (10) týdnů ročně a jednotlivé pobyty nebudou delší než čtrnáct (14) dní.

Všeobecné a finanční podmínky

Článek XXVII

1. Vysílající smluvní strana předloží kandidatury na stipendia podle článku XX tohoto Programu na formulářích přijímající smluvní strany obsahujících i požadavky na dokumentaci do 30. září pro české kandidáty a do 31. března pro peruánské kandidáty v roce, který předchází danému akademickému roku.

2. Přijímající smluvní strana do tří (3) měsíců po obdržení dokumentace oznámí, zda navržené kandidáty byli přijati, název instituce, kde svůj pobyt uskuteční, datum jeho zahájení a výši stipendia.

3. Vysílající smluvní strana sdělí přesné datum příjezdu stipendistů nejméně dva (2) týdny předem.

Článek XXVIII

1. Vysílající smluvní strana oznámí přijímající smluvní straně nejméně tři (3) měsíce předem návrh na vyslání osob (odborníků, výzkumných pracovníků nebo jakékoliv jiné osoby nebo skupiny) podle tohoto Programu s výjimkou osob vyslaných podle článku XX.

2. V návrhu upřesní:

- a) osobní údaje a odborný životopis,
- b) návrh programu pobytu a termínu jeho uskutečnění.

3. Přijímající smluvní strana oznámí přijetí návrhu spolu s určením data zahájení pobytu nejméně šest (6) týdnů před plánovaným datem příjezdu osob.

4. Vysílající smluvní strana oznámí přijímající smluvní straně přesné datum příjezdu a způsob dopravy tři (3) týdny před plánovaným příjezdem osob.

Článek XXIX

1. Smluvní strany budou napomáhat rozvoji výměn osob a realizaci společných aktivit uskutečňovaných společnostmi, institucemi a sdruženími států smluvních stran a zavazují se, že převezmou odpovědnost za náklady v souladu se svými finančními možnostmi.

2. Podmínky výměn a další podrobnosti budou stanoveny v každém konkrétním případě diplomatickou cestou.

Závěrečná ustanovení

Článek XXX

Tento Program nevyklučuje možnost uskutečnění dalších akcí a výměn, jejichž realizaci v oblasti kultury, vzdělávání, vědy, mládeže a sportu budou smluvní strany považovat za důležitou. Na těchto aktivitách se musí smluvní strany dohodnout diplomatickou cestou.

Článek XXXI

Smluvní strany usnadní cesty osob, skupin a výměny předpokládané tímto Programem a budou se snažit zajistit nejvýhodnější podmínky pro uskutečnění těchto návštěv a výměn.

Článek XXXII

Zástupci smluvních stran se budou setkávat jednou ročně nebo diplomatickou cestou vyhodnotí plnění tohoto Programu.

Článek XXXIII

1. Koordinace všech aktivit se uskuteční diplomatickou cestou.

2. Jakékoliv pochybnosti, problémy nebo obtíže, které vzniknou při výkladu nebo provádění tohoto Programu, budou smluvní strany řešit diplomatickou cestou.

Článek XXXIV

Tento Program vstupuje v platnost dnem podpisu a zůstane v platnosti do 31. prosince 2003. Po vzájemné dohodě smluvních stran diplomatickou cestou může být platnost prodloužena o jeden (1) rok.

Dáno v Limě dne 11. října 2000 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a španělském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu České republiky:
Mgr. Eduard Zeman v. r.
ministr školství,
mládeže a tělovýchovy

Za vládu Peruánské republiky:
Luis Federico Salas Guevara Schultz v. r.
předseda vlády
a ministr školství

138

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 13. března 2000 bylo v Mexiku, D. F., podepsáno Ujednání mezi Ministerstvem zemědělství České republiky a Ministerstvem zemědělství, živočišné výroby a rozvoje venkova Spojených států mexických v oblasti fyto-sanitární.

Ujednání vstoupilo v platnost na základě svého článku XVI dnem podpisu.

České znění Ujednání se vyhláší současně.

UJEDNÁNÍ

mezi

Ministerstvem zemědělství České republiky a
Ministerstvem zemědělství, živočišné výroby a rozvoje venkova
Spojených států mexických
v oblasti fyto-sanitární

Ministerstvo zemědělství České republiky a Ministerstvo zemědělství, živočišné výroby a rozvoje venkova Spojených států mexických, dále jenom „Strany“;

uvědomující si význam dalšího rozvoje a spolupráce v oblasti zemědělství;

považující za zájem obou Stran ochranu území svých států před škodlivými organismy napadajícími rostliny a rostlinné produkty;

berouce v úvahu důležitost rozšíření spolupráce rostlinolékařských služeb států obou stran pro ulehčení obchodu a vzájemné výměny rostlin a rostlinných produktů, a to způsobem, který by nepředstavoval riziko pro zemědělství obou zainteresovaných států, zdraví obyvatelstva a životní prostředí;

respektující ustanovení Mezinárodní úmluvy o ochraně rostlin, přijaté v Římě dne 6. prosince 1951; Dohodu o uplatňování sanitárních a fyto-sanitárních opatření, uzavřenou v rámci Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO/OMC), přijaté v Marrakeši dne 15. dubna 1994, a Základní dohodu o vědecko-technické spolupráci mezi vládou České republiky a vládou Spojených států mexických, podepsanou v hlavním městě Mexiku dne 4. května 1995;

se dohodly následovně:

Článek I

Předmětem tohoto Ujednání je stanovit základy spolupráce s cílem předcházet zavlečení a šíření škodlivých organismů na území států obou Stran prostřednictvím dovozu rostlin a rostlinných produktů podléhajících fyto-karanténním opatřením.

Článek II

Spolupráce, která je předmětem tohoto Ujednání, se bude uskutečňovat v následujících oblastech:

- výměna technických informací a právních předpisů rostlinolékařské povahy mezi oběma Stranami;
- výměna specialistů s cílem seznámit se s procesy pěstování rostlin a rostlinolékařské péče druhé Strany;
- výměna technických poznatků v oblasti rostlinné výroby, pěstitelských cyklů daných rostlin a v oblasti rostlinolékařské péče;
- výměna informací týkajících se zjištění výskytu a šíření karanténních škodlivých organismů na území států obou Stran.

Článek III

Za provádění tohoto Ujednání bude odpovědná Státní rostlinolékařská správa při Ministerstvu zemědělství České republiky a Generální ředitelství pro hygienu a ochranu rostlin při Ministerstvu zemědělství, živočišné výroby a rozvoje venkova Spojených států mexických.

Článek IV

Provádění článku II se uskuteční následujícími způsoby:

- a) rozšiřováním účasti institucí a organizací na činnostech stanovených tímto Ujednáním;
- b) vytvářením vhodných technických a administrativních podmínek pro spolupráci v oblastech, které jsou předmětem tohoto Ujednání;
- c) prověřováním zemědělské produkce určené pro vývoz a podléhající rostlinolékařské kontrole.

Článek V

Každá Strana přijme nezbytná opatření v souladu s právními předpisy svého státu s cílem předejít zavlečení karanténních škodlivých organismů na území státu druhé Strany, zejména těch, které představují vysoké rostlinolékařské riziko, anebo těch škodlivých organismů, které případně mohou být uvedeny v navazujících dodatcích tohoto Ujednání pro jednotlivé zemědělské výrobky.

Článek VI

Vyvážené zásilky rostlin a rostlinných produktů budou opatřeny rostlinolékařským osvědčením vydaným oprávněnou rostlinolékařskou službou. Vystavené osvědčení bude odpovídat vzoru uvedenému v Mezinárodní úmluvě o ochraně rostlin, přijaté v Římě dne 6. prosince 1951, ve znění z roku 1979 a dále bude splňovat rostlinolékařské podmínky Strany dovozce.

Článek VII

Rostlinolékařské osvědčení nezabývá dovozející stát práva provést rostlinolékařskou prohlídku rostlin a rostlinných produktů a přijmout nezbytná rostlinolékařská opatření.

Článek VIII

Každá Strana uvědomí druhou Stranu o vstupních místech pro dovoz rostlin a rostlinných produktů. Mimo dohodnutá vstupní místa není dovoz rostlin a rostlinných produktů možný.

Článek IX

Dovoz rostlin a rostlinných produktů na území států Stran se uskuteční v souladu s právními předpisy a rostlinolékařskými požadavky těchto států.

Článek X

Strany budou harmonizovat postupy kontroly a karantény rostlin za účelem dosažení jejich rovnocennosti.

Článek XI

Strany podpoří odborná nebo specializační školení rostlinolékařských pracovníků ve svých vzdělávacích, výzkumných a dalších institucích.

Článek XII

Podle potřeby budou příslušné orgány obou Stran svolávat společné porady k projednání a vyřešení otázek týkajících se spolupráce vymezené tímto Ujednáním. Místo a datum určí po vzájemné dohodě. Náklady na jízdné a pobyt svých představitelů nese vysílající Strana.

Výsledky bilaterálních jednání sdělí každá Strana svým příslušným ministerstvům zahraničí.

Článek XIII

Náklady na provádění tohoto Ujednání budou hrazeny v souladu s prioritami a finančními možnostmi. Strany mohou požádat o spolupráci obchodní zemědělské organizace.

Článek XIV

1. Pověření pracovníci každé Strany budou nadále v pracovním poměru k instituci jako doposud, čímž nevznikne pracovněprávní vztah k druhé Straně, která nebude v žádném případě pokládána za náhradního zaměstnavatele.

2. Strany se ubezpečí, že pracovníci, kteří provádí činnosti podle tohoto Ujednání budou mít zdravotní a úrazové pojištění pro případ pojistné události vzniklé při plnění tohoto Ujednání a pro případ, že tato pojistná událost zakládá nárok na pojistné plnění.

Článek XV

Neshody, které mohou vzniknout při výkladu nebo provádění tohoto Ujednání, budou vyřešeny vzájemnou dohodou na úrovni příslušných zástupců Stran. Nebude-li dosaženo uspokojivého řešení, budou neshody řešeny diplomatickou cestou.

Článek XVI

Toto Ujednání vstupuje v platnost dnem podpisu.

Toto Ujednání se sjednává na dobu neurčitou, pokud je některá ze Stran písemně nevypoví.

Platnost Ujednání skončí šest měsíců ode dne doručení oznámení o výpovědi druhé Straně.

Článek XVII

Tato Dohoda může být měněna se souhlasem obou Stran, a to písemnou formou, kde bude zároveň stanoveno datum vstupu změn v platnost.

Článek XVIII

Ukončení tohoto Ujednání nemá vliv na dokončení činností z ní plynoucích.

Dáno v Mexiku, D. F., dne 13. března 2000 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a španělském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Ministerstvo zemědělství
České republiky

Ing. Jan Fencel v. r.
ministr zemědělství

Za Ministerstvo zemědělství,
živočišné výroby a rozvoje venkova
Spojených států mexických

Romarico Arroyo Marroquin v. r.
ministr zemědělství

139

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 14. prosince 1998 byla ve Vídni podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o vzájemné pomoci při katastrofách nebo velkých haváriích.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Smlouvu ratifikoval.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 17 odst. 2 dne 1. listopadu 2000.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

SMLOUVA

**mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o vzájemné pomoci při katastrofách
nebo velkých haváriích**

Česká republika a Rakouská republika (dále jen „smluvní strany“) jsou přesvědčeny o nutnosti spolupráce na úseku vzájemné pomoci při katastrofách nebo velkých haváriích se dohodly takto:

Článek 1

Předmět

Tato smlouva upravuje podmínky dobrovolného poskytování pomoci při katastrofách nebo velkých haváriích, která má být poskytována na žádost orgánů druhé smluvní strany uvedených v článku 3 odstavci 1 formou nasazování záchranných jednotek, jednotlivých osob vyslaných za účelem poskytnutí pomoci, zasíláním materiálů nebo poskytováním informací.

Článek 2

Vymezení pojmů

„Katastrofa nebo velká havárie“ – již nastalá nebo bezprostředně hrozící, mimořádná, částečně nebo zcela neovladatelná, časově a prostorově ohraničená událost, která vzniká v souvislosti s provozem technických zařízení, ničivým působením přírodních sil, zacházením s nebezpečnými látkami a jejich přepravou a která může vést k ohrožení života nebo zdraví lidí a zvířat, ohrožení životního prostředí a majetku, ke značným ekonomickým ztrátám nebo ekologické újmě a na jejíž řešení nepostačují vlastní síly postižené smluvní strany;

„stát žádající o pomoc“ – ta smluvní strana, jejíž orgány uvedené v článku 3 odstavci 1 žádají druhou smluvní stranu o poskytnutí pomoci;

„stát poskytující pomoc“ – ta smluvní strana, jejíž orgány uvedené v článku 3 odstavci 1 vyhoví žádosti druhé smluvní strany o poskytnutí pomoci;

„záchranné jednotky“ nebo „jednotlivé osoby vyslané za účelem poskytnutí pomoci“ – osoba (osoby), kterou (které) stát poskytující pomoc určí k poskytnutí pomoci;

„vybavení“ – materiál, zejména technické přístroje, dopravní prostředky a záchranní psi určené k zásahu, jakož i prostředky pro vlastní potřebu;

„prostředky pomoci“ – předměty, které jsou určeny k bezplatnému předání postiženému obyvatelstvu na území státu žádajícího o pomoc.

Článek 3

Kompetence

(1) Orgány příslušné pro předkládání a přijímání žádostí o pomoc jsou:

- na straně České republiky Ministerstvo vnitra;
- na straně Rakouské republiky Spolkové ministerstvo vnitra,
Dolnorakouská zemská vláda,
Hornorakouská zemská vláda.

(2) Obě smluvní strany si vzájemně oznámí diplomatickou cestou adresy a telekomunikační spojení orgánů uvedených v odstavci 1.

(3) Orgány obou smluvních stran uvedené v odstavci 1 jsou zmocněny vstupovat při provádění této smlouvy do bezprostředního vzájemného styku.

Článek 4

Druh a rozsah pomoci

(1) Pomoc může být poskytována formou nasazení záchranných jednotek nebo jednotlivých osob vyslaných za účelem poskytnutí pomoci, zasíláním prostředků pomoci nebo jiným vhodným způsobem, přičemž druh a rozsah pomoci dohodnou orgány uvedené v článku 3 odstavci 1 v rámci žádosti o pomoc.

(2) Přeprava záchranných jednotek nebo jednotlivých osob vyslaných za účelem poskytnutí pomoci, vybavení a prostředků pomoci může být uskutečněna po zemi, letecky nebo po vodě.

Článek 5

Překračování státních hranic a pobyt

(1) Členové záchranné jednotky mohou překračovat státní hranice bez cestovních dokladů a zdržovat se na území státu žádajícího o pomoc po dobu poskytování pomoci bez víza a bez povolení k pobytu. Vedoucí záchranné jednotky musí na požádání předložit doklad prokazující jeho postavení nebo pověření a jmenný seznam členů záchranné jednotky.

(2) Členové záchranné jednotky a jednotlivé osoby vyslané za účelem poskytnutí pomoci nepotřebují pro svou činnost při poskytování pomoci na území druhé smluvní strany povolení k zaměstnání.

(3) V obzvláště naléhavých případech mohou členové záchranné jednotky překračovat státní hranice i mimo hraniční přechody. V tomto případě je nutno neprodleně informovat příslušný orgán ochrany státních hranic.

(4) Členové záchranné jednotky jsou na území státu žádajícího o pomoc oprávněni nosit uniformu, pokud to patří k jejich běžnému vybavení. Záchraná jednotka státu poskytujícího pomoc je oprávněna používat na území státu žádajícího o pomoc na svých vozidlech svá vlastní výstražná znamení.

Článek 6

Převoz vybavení a prostředků pomoci přes státní hranice

(1) Smluvní strany usnadní dovoz a vývoz vybavení a prostředků pomoci. Vedoucí záchranné jednotky je povinen při překročení státních hranic předat orgánům hraniční kontroly státu žádajícího o pomoc pouze soupis převáženého vybavení a prostředků pomoci. Jestliže ve zvlášť naléhavých případech dojde k překročení státních hranic mimo hraniční přechody, je nutno tento soupis předat příslušnému celnímu orgánu při nejbližší příležitosti.

(2) Členové záchranné jednotky nebo jednotlivé osoby vyslané za účelem poskytnutí pomoci nesmí kromě vybavení a prostředků pomoci převážet žádné jiné zboží. Střelné zbraně a střelivo nelze na území státu žádajícího o pomoc převážet.

(3) Na vybavení a prostředky pomoci se nevztahují zákazy a omezení platná pro přeshraniční pohyb zboží. Pokud nebude vybavení spotřebováno nebo zničeno, je třeba ho opět vyvézt zpět. Bude-li vybavení ponecháno v místě jako prostředek pomoci, je zapotřebí oznámit jeho druh a množství, jakož i místo zanechání orgánu státu žádajícího o pomoc uvedenému v článku 3 odstavci 1, který o tom bude informovat příslušný celní orgán.

(4) Ustanovení odstavce 3 se použijí i v případě dovozu omamných a psychotropních látek do státu žádajícího o pomoc a opětovného vývozu nespotřebovaného množství do státu poskytujícího pomoc. Tento pohyb

zboží se nepovažuje za dovoz a vývoz ve smyslu mezinárodních úmluv týkajících se omamných a psychotropních látek. Omamné a psychotropní látky je přípustné dovážet pouze v množství odpovídajícím naléhavým zdravotnickým potřebám a aplikovat je může pouze kvalifikovaný zdravotnický personál v souladu s právními předpisy té smluvní strany, k níž záchranná jednotka nebo osoba vyslaná za účelem poskytnutí pomoci náleží. Spotřebované omamné a psychotropní látky se zaznamenávají do spotřebních statistik státu poskytujícího pomoc.

(5) Ve státě žádajícím o pomoc propustí smluvní strany vybavení na základě reciprocity do režimu dočasného použití s úplným osvobozením od cla, a to bez formálního řízení a složení jistoty, a osvobodí ho, stejně jako prostředky pomoci, od všech cel, daní a ostatních dovozních poplatků, pokud budou spotřebovány nebo zanechány v místě.

Článek 7

Používání letadel

(1) Letadel lze použít nejen pro rychlou přepravu záchranných jednotek podle článku 4 odstavce 2, ale i bezprostředně při poskytování pomoci.

(2) Každá smluvní strana připustí, aby letadla vypravovaná z území druhé smluvní strany podle odstavce 1 mohla přelétávat její území a přistávat a startovat i z jiných míst než z letišť s pohraniční a celní kontrolou a povolených přistávacích a startovacích ploch.

(3) Použití letadel při poskytování pomoci je třeba předem oznámit příslušnému orgánu druhé smluvní strany s uvedením údajů o druhu letadla, posádce, nákladu, místě a předpokládané době přistání.

(4) Pokud z odstavce 2 nevyplyne nic jiného, použijí se právní předpisy platné pro letecký provoz smluvních stran a oboustranně dohodnutý postup pro přelet státních hranic. Příslušný letový plán musí obsahovat odkaz na tuto smlouvu.

Článek 8

Koordinace a řízení

(1) Koordinace a řízení záchranných prací a pomoci přísluší orgánům státu žádajícího o pomoc.

(2) Pokyny záchranným jednotkám státu poskytujícího pomoc se adresují výlučně jejich vedoucím, kteří pak nařídí svým podřízeným způsob jejich provedení.

(3) Orgány státu žádajícího o pomoc poskytují ochranu a pomoc záchranným jednotkám nebo jednotlivým osobám vyslaným za účelem poskytnutí pomoci ze státu poskytujícího pomoc.

Článek 9

Náklady na poskytování pomoci

(1) Stát poskytující pomoc nemá vůči státu žádajícímu o pomoc žádný nárok na úhradu nákladů vynaložených při poskytování pomoci. Toto platí i v případě nákladů vzniklých spotřebováním, poškozením nebo ztrátou vybavení. Stát žádající o pomoc nese náklady na poskytnutí pomoci fyzickými a právníckými osobami, kterou stát poskytující pomoc na požádání pouze zprostředkuje.

(2) Záchranným jednotkám a jednotlivým osobám vyslaným za účelem poskytnutí pomoci ze státu poskytujícího pomoc zajistí stát žádající o pomoc v případě potřeby po dobu jejich působení na jeho území na vlastní náklady logistickou pomoc, včetně lékařské pomoci.

Článek 10

Náhrada škod a odškodnění

(1) Každá smluvní strana se vzdává vůči druhé smluvní straně nebo osobám určeným k poskytnutí pomoci touto smluvní stranou všech svých nároků na náhradu:

- majetkových škod, které byly způsobeny některou z osob určených k poskytnutí pomoci v souvislosti s plněním jejího úkolu,
- škod spočívajících v tělesné újmě, poškození zdraví nebo smrti některé z osob určených k poskytnutí pomoci v souvislosti s plněním jejího úkolu.

To neplatí, byla-li škoda způsobena úmyslně nebo z hrubé nedbalosti.

(2) Způsobí-li osoba ze státu poskytujícího pomoc určená k poskytnutí pomoci v souvislosti s plněním svého úkolu na území státu žádajícího o pomoc škodu třetím osobám, odpovídá za škodu stát žádající o pomoc podle těch právních předpisů, kterých by bylo použito v případě škody způsobené vlastními osobami určenými k poskytnutí pomoci.

(3) Stát žádající o pomoc nemá regresní nárok vůči státu poskytujícímu pomoc nebo osobám určeným k poskytnutí pomoci ze státu poskytujícího pomoc. Způsobí-li však osoba určená k poskytnutí pomoci ze státu poskytujícího pomoc škodu třetí osobě úmyslně nebo z hrubé nedbalosti, může stát žádající o pomoc uplatňovat regresní nárok vůči státu poskytujícímu pomoc.

(4) Orgány smluvních stran budou v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy úzce spolupracovat, aby usnadnily vyřizování nároků na náhradu škody a nároků na odškodnění. Budou si zejména vyměňovat veškeré jim dostupné informace týkající se případů škod ve smyslu tohoto článku.

Článek 11

Evakuované osoby

(1) Ustanovení článku 5 odstavců 1 a 3 platí přiměřeně také pro osoby, které musí být při katastrofě nebo velké havárii evakuovány.

(2) Osobám, které se v důsledku katastrofy nebo velké havárie dostaly na území druhé smluvní strany jako evakuované osoby a jejich doprovod, bude poskytnuta nutná pomoc až do okamžiku, než nastane možnost co nejdřívějšího návratu. Stát žádající o pomoc uhradí náklady na tuto pomoc a návrat těchto osob.

(3) Každá smluvní strana je povinna převzít zpět evakuované osoby a osoby je doprovázející, které se dostaly z jejího území na území druhé smluvní strany. Pokud se bude jednat o osoby, které nemají státní občanství smluvní strany, jež je přebírá zpět, mají tyto osoby stejný cizinecký status jako před překročením státních hranic.

Článek 12

Telekomunikační spojení

Orgány obou smluvních stran uvedené v článku 3 odstavci 1 této smlouvy provedou veškerá nutná opatření, aby zajistily spolehlivé spojení mezi těmito orgány a záchrannými jednotkami v místě jejich nasazení.

Článek 13

Ukončení pomoci

Záchranné jednotky nebo jednotlivé osoby vyslané za účelem poskytnutí pomoci musí svou činnost neprodleně zastavit, jestliže tak nařídí orgány uvedené v článku 3 odstavci 1, jinak ukončí svou činnost po splnění svého úkolu. Poté musí záchranné jednotky a jednotlivé osoby vyslané za účelem poskytnutí pomoci neprodleně opustit území státu žádajícího o pomoc.

Článek 14

Další formy spolupráce

(1) Smluvní strany budou spolupracovat podle vnitrostátních právních předpisů, zejména:

- a) při přípravě poskytování pomoci,
- b) při prevenci a zmírňování následků katastrof nebo velkých havárií tím, že si budou vyměňovat informace vědeckotechnického charakteru a organizovat setkání, výzkumné programy, odborné kurzy a nácvik poskytování pomoci na území obou smluvních stran,
- c) při výměně informací týkajících se nebezpečí a škod, které mohou vzniknout a rozšířit se i na území druhé smluvní strany; vzájemné předávání informací zahrnuje i průběžné sdělování naměřených hodnot.

(2) Ustanovení této smlouvy platí přiměřeně i pro společná cvičení, jakož i pro poskytování pomoci v rámci běžné sousedské pomoci.

Článek 15

Urovnávání sporů

Názorové rozdíly týkající se provádění této smlouvy, které nebudou moci přímo odstranit orgány uvedené v článku 3 odstavci 1, urovnají smluvní strany diplomatickou cestou.

Článek 16

Jiné smluvní úpravy

Stávající smluvní úpravy mezi smluvními stranami zůstávají nedotčeny.

Článek 17

Závěrečná ustanovení

(1) Tato smlouva se uzavírá na dobu neurčitou.

(2) Tato smlouva vstoupí v platnost prvního dne měsíce následujícího po měsíci, v němž si smluvní strany vzájemně písemně diplomatickou cestou sdělí, že byly splněny příslušné vnitrostátní podmínky pro její vstup v platnost.

(3) Tato smlouva může být kdykoli písemně vypovězena diplomatickou cestou. V takovém případě po-
zbyde platnosti šest měsíců ode dne doručení výpovědi.

Dáno ve Vídni dne 14. prosince 1998 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Českou republiku:

Václav Grulich v. r.
ministr vnitra

Za Rakouskou republiku:

Karl Schlögl v. r.
ministr vnitra

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce mezinárodních smluv. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2000 činí 1000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – Benešov: HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; Bohumín: ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; Brno: Vyšehrad, s. r. o., Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; České Budějovice: PROSPEKTRUM, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; Hradec Králové: TECHNOR, Hořická 405; Cheb: EFREX, s. r. o., Karlova 31; Chomutov: DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; Kadaň: Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; Kladno: eL VaN, Ke Stadionu 1953; Klatovy: Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; Liberec: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; Most: Knihkupectví Šeříková, Ilona Růžicková, Šeříková 529/1057; Napajedla: Ing. Miroslav Kučeřík, Svatoplukova 1282; Olomouc: BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; Ostrava: LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; Pardubice: LEJHANEC, s. r. o., Sladkovského 414, PROSPEKTRUM, nám. Republiky 1400 (objekt GRAND); Plzeň: ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; Praha 1: Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, KANT CZ, s. r. o., Hybernská 5, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; Praha 2: ANAG – sdružení, Ing. Jiří Vítek, nám. Míru 9, Národní dům; NEWSLETTER PRAHA, Šafaříkova 11; Praha 4: PROSPEKTRUM, Nákupní centrum Budějovická, Olbrachtova 64, SEVT, a. s., Jihlavská 405; Praha 5: SEVT, a. s., E. Peškové 14; Praha 6: PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; Praha 8: JASIPA, Zenklova 60; Praha 10: Abonentní tiskový servis, Hájek 40, Uhřetěves, BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; Píseň: Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; Sokolov: KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22; Šumperk: Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; Tábor: Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; Teplice: L + N knihkupectví, Kapelní 4; Trutnov: Galerie ALFA, Bulharská 58; Ústí nad Labem: Severočeská distribuce, s. r. o., Havířská 327, tel.: 047/560 38 66, fax: 047/560 38 77; Zábřeh: Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; Žatec: Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklama:** informace na tel. číslo 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.